

Korte overweging zondag 21 oktober 2012

“Als de kerk niet dient, dient zij tot niets”. Deze bekende uitspraak en titel van een boek van bisschop Gaillot wordt vaak aangehaald. Maar in al zijn eenvoud blijft hij van kracht.

En dat niet alleen, het is nog steeds een nuttige reminder en het blijft ook nodig deze zin te blijven herhalen. Ons verlangen om in het voetspoor van die Man van Nazareth, van Jezus, te treden moet ons handelen richten en bepalen.

Kerk-zijn is dan een ruimte creëren om Zijn visioen en dat van zoveel profeten voor hem levend te houden en elkaar daarin te bemoedigen en aan te sporen dat in de alledaagse praktijk te beleven en handen en voeten te geven.

Onze Kerk, zeker onze kerk in Nederland maar misschien ook wel in het hele westerse halfrond, is veel te veel binnenkamers bezig. Ze probeert vooral de boel draaiende te houden ... maar is om ons heen kijkend palliatief ... nog net niet terminaal.

De kerk als machtsinstituut heeft in ons land maar in vele andere landen afgedaan en je kunt er over redeneren met elkaar of dat goed of niet goed is. En op krampachtige wijze probeert men intern als naar buiten nog macht uit te oefenen en komt dat die dienende kerk wel ten goede kun je jezelf op deze Wereldmissiezondag waarin het in het evangelie over macht gaat afvragen.

Macht is immers zo verleidelijk voor mensen. Wij horen het in de evangelielezing waarin gevochten wordt om de beste, machtigste plaats naast Jezus. Beide leerlingen denken vanuit menselijke, wereldlijke macht. Jezus gaat het om iets anders. Niet om de macht zoals de heersers toen (en nu) ten toon spreiden.

Het gaat hem om een dienende macht. Ware grootheid van de mens toont zich in het dienstbaar zijn: “wie onder u groot wil worden, moet dienaar van u zijn”.

En ook: “want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen”.

Is de katholieke Kerk in Senegal een voorbeeld van een dienende kerk? Ze doet in ieder geval wel haar best. Is het makkelijker om te dienen als je een minderheidskerk bent in een land? Alleen al door haar aantal heeft de katholieke Kerk geen macht in de politieke zin van het woord, in een land dat bijna helemaal islamitisch is. Maar ze is volop dienstbaar aan de mensen in de Senegalese samenleving.

Ze helpt mee aan beter en toegankelijk onderwijs voor iedereen, in het bijzonder voor meisjes. Ze helpt mee aan verbetering van de gezondheidszorg. Ze leeft en werkt samen met de moslims. Juist door haar dienende houding staat de kerk in hoog aanzien en helpt ze mee de samenleving leefbaar te maken. Niet door politieke macht (kerk en staat zijn gescheiden in Senegal), maar door te dienen heeft ze invloed ten goede op het leven van mensen.

Mag onze Jongerenkerk, mag onze hele kerk zich de Kerk van Senegal als voorbeeld nemen met betrekking tot hoe zij als minderheidskerk zonder machtspositie dienend probeert te zijn aan christenen en moslims. Dienen is meer dan alleen maar op een dag als vandaag hulp bieden aan wie het nodig heeft. Een dienende kerk weeft netwerken van verbinding waarin de noden van de eigen gemeenschap en die van de wereld samen gedragen worden.

Een dienende kerk zoekt samen met anderen binnen het netwerk naar de noden van de hedendaagse mens en kijkt hoe en op welke manier de geloofsgemeenschap daarbij aanwezig kan, aanwezig moet zijn. En die noden zijn niet alleen van financiële aard daarbij constaterend dat financiële of materiële armoede in een wereld die zo rijk is en voldoende voortbrengt voor eenieder onaanvaardbaar is. Maar er is meer nood in onze wereld, geestelijke nood of geestelijke armoede in de vorm van alleen-zijn, eenzaamheid, een uitzichtloos bestaan leiden ... en misschien is deze nood, deze armoede juist in ons deel van de wereld wel groter dan elders..

En ligt hier niet een taak van de kerk, van Kerk-zijn.. is dat niet de opdracht bij uitstek voor de geloofsgemeenschappen om daar dienend te zijn. Ware grootheid van de mens, ware grootheid van de kerk toont zich in het dienaar zijn. Mogen wij proberen dienaar te zijn en mag zo onze

Jongerenkerk en de kerk in zijn geheel een dienende kerk zijn voor mensen dichtbij en ver weg die op ons om reden van materiële armoede als van geestelijke armoede een beroep doen, want als de kerk niet dient, dient zij tot niets.

Dat het zo mag zijn.